

20 Ağustos 1969 tarihinde Ziya Tanrıkulu'nun öncülüğünde ağırlıklı olarak Milli Nizam Partili bir grup tarafından kurulmuş siyasi gazetedir.¹ Manşet altında 22 yıllık yayın hayatının önemli bölümünde günlük müstakil siyasi gazete ifadesi vardır (Bu ifade 1973 yılında bir dönem Konya ve çevresinin sesini aktiren günlük tarafsız siyasi memleket gazetesi halini almıştır).

Çıkış tarihindeki fiyatı 25 kuruş olan gazete, 3 Kasım 1969'a kadar küçük boy, altı sayfa, 64. sayısından itibaren bir süre büyük boy dört sayfa, daha sonra tekrar altı sayfa olarak yayınlanmıştır.

İlk günlerde gazetenin sahibesi, Şerife Tanrıkulu, daha sonra ortaklık adına Faruk Of-lazlar'dır. MİSTAŞ adı altında kendi matbaasını kurduktan sonra künyede gazetenin sahibi olarak kısa bir süre Ahmet Gürtaş'ın (4-14 Ekim 1974), daha sonra da İbrahim Rifat Saatçi'nin adı yer almıştır. Gazetenin 70'li yılların sonundan, Merhaba gazetesine dönüştüğü döneme kadarki sahibi ise Ali Güneri'dir.

Genel yayın müdürleri ve yazı işleri müdürleri arasında Ziya Tanrıkulu, Ali Mennan Mennanoğulları, Hikmet Şahin, Necdet Akbay, Aydın Özsoy, Macit Sankaya, İbrahim Yıldırım, Ali Denizkuşları, Mehmet Kaplan, Mustafa Ataman, Mustafa Üstün, Selçuk Es, Müberra İmral Önal, İsmet Akbaş, Pervasis Şahin, Hasan Hüseyin Varol, Veyis Ersöz, Ahmet Şeref Ceran ve Adnan Serdar gibi isimler vardır.

Gazete de imzaları yer alan

lar arasında Ziya Tanrıkulu, Necdet Akbay, Kemal Selçüker, M. Şakir Arntan, Mahmut Sural, Edip Emir Eş, Remzi Sabancı, Mustafa Ataman, Mustafa Üstün, Selçuk Es, Müberra İmral Önal, İsmet Akbaş, Pervasis Şahin, Hasan Hüseyin Varol, Veyis Ersöz, Ahmet Şeref Ceran ve Adnan Serdar gibi isimler vardır.

Daha sonra Konya basınının önemli kalemlerinden olacak Galip Yenikaynak, Dursun Seyis, Emin Parlaktürk, Nuri Yücesoylu, Ekrem Özyalvaç, Cahit Sağlık, Ali Meydan, Nazım Oflazlar, Rıza Poçan, Hasan Hüseyin Korumcu gibi isimler ise gazetenin muhabirlerinden biridir.

Gazetenin isminin Türkiye'de Yarin konulmasındaki amaca da dikkat çekilen Yarin'dan Okuyuculara³ başlıklı başyazıda Konya basını içerik olarak hiçlikle eleştirilmiş, gazetenin muhafazakâr olacak çizgisine vurgu yapılmıştır:

"Konya'da yayın yapan 5 gazetenin satışının tek bir İstanbul gazetesinin satışından daha az olduğunu söylesek, bu 5 gazetenin kemiyet bakımından bir miktar ifade etmesine rağmen, keyfiyet noktasından sadece bir "Hiç" olduğunu ifade etmiş olmaz mıyız?"

...Bu şehirde mevcut 4 gazetenin dışında yeni bir gazetenin varlığına ihtiyaç olduğuna inanıyoruz. Bu arada bizlerin inandığımız davalarımızla birlikte en adice ihanete uğraması, bu gazetenin çıkışı çabuklaşmıştır. Hedef sadece şahıslarımız olsaydı, elbette susardık, ama elinde hançere kalkan eller bizim nazir sirtlarımıza değil de, Anadolu Müslümanının

sırtını hedef aldığı için bu ellerle onların "riyakâr" (mahalli ifadeyle) "yılışık" sahiplerinden bu ihanetlerinin hesabını sormak için sesimizi duyurmak istedik. Zaman bunları daha açıkça söylettirecektir bizlere...

Dün geçmiş tarih olmuş, sadece bir ibret vesikası. Bugün ise dün ekilen tohumun mahsullerini topluyoruz. Bir dönüm tarladan kaç kile buğday alacağımız artık besbelli olmuş. Bu demektir ki, daha çok mahsul için yapacak hiçbir işimiz kalmamıştır.

Yarın ise idealimizdir, ümidimizdir. Fert olarak ta, toplum olarak ta ufukta beliren "Yarınlar" için çalışıyor, çabalyoruz. Hedefimiz ise rekor bir mahsul elde edebilmektir.

Bugün millet olarak, mazlum, me'ruz ve mükedderiz. Buna rağmen Müslüman me'ruz olmaz. Felsefemiz, yarınlarımız için ebedü timit kaynağımızdır.

İşte bunun için gazetenin adını Yarın koyduk.

Türk milleti için, bütün Müslümanlar için ve bütün insanlık için gerçek kudretin sahibinden mutluluklar dileriz...

Yeniden buluşmak üzere... YARIN"

Gazetenin ilk yıllarında karıştırdığı zorlukları ve yaşadığı sıkıntıları Tanrıkulu'nun, 5. Yıla girerken başlıklı yazısından öğreniyoruz:

"1969 yılının 20 Ağustosunda, zemini toprak, tavanında gök mavisinin göründüğü, kırık camların arkasında kalan bir köhne bir günlük gazete çıkmıştı.

Gazeteyi çıkaranların dışında kimse bu gazete için hayal hakkı tanımıyordu. Bazıları seçim gazetesi derken, bazıları da bütün iyi niyetlerine rağmen yaşamaz hükmünü bastırıyordu. Yıllar geçti, 69, 70 oldu, 71 oldu ve derken 1973 yılının 20 Ağustosuna Türkiye'de Yarın ile birlikte adımımızı attık. 4 yıl birçokları için bir anlam taşıyabilir. Hele miras yediler için 4 yıl sanki dünmüş gibi gelir geçer. Ama çilelerle dolu, derterle yüklü bir 4 yıl, bizler için çok şeyler ifade etmiştir, edecektir de.

Bu gazetenin kuruluş sermayesi deste banknotlar yerine dipdiri ve şuurlu bir iman, işletme sermayesi ise Hz. Eyüp misali bir sabır olmuştur. İmanla sabır birleşirse ortaya şerefli bir gazete çıkmış, mefküresi belli, siyasi felsefesi malum, pırl pırl fikirli bir gazete.

Şimdiye kadar olduğu gibi büyük iddialarının sahibi olmamışızdır. Bundan sonrada büyük iddialar ileri sürmeyeceğiz. Ama bizim bir büyük tarafımız vardır. Yaramıza yabancı bir melhem sürdürmemişizdir. Yabancı olduğumuz bir şuruba dudığımızı deşirmemişizdir. Çok kimseler, imanın sırrına vakıf olmayanlar, bize hayali destekler yakıştırmışlar, uydurma hamiler peydahlamışlardır. Ama bu gazetenin veremeyeceği bir hesabı olmamıştır, hiçbir zaman.

1969 seçimlerinde bu gazete mefküresine uygun ideale hizmet etmiştir. Bu gazetenin belki de bir gazetecilik hatası olmuştur; ama hiçbir şekilde onu bir leke sürmemiştir. Çünkü bu gazete 1969'da samimiyetini boyun eğmiş, kısa bir zaman da olsa, davasını mesleğine feda etmiştir. Bu bir bakıma da fedakarlık olmuştur. Bunun yüzünden yıllarca maddi sıkıntı çekmiş, her ayağı tökezleyişinde etrafındakiler ona hep "oh olsun!" demek insafsızlığımı göstermişlerdir. Sonra yıllar geçmiş, Türkiye'de Yarın'ın 1969'daki tutumu 'Millileşmiş' adeta.

İman sermayesi ile başladığımız Türkiye'de Yarın bugün istediğimiz seviyeye gelmemiştir. Ama o toprak zemininden kurulumuş, Konya basınında şerefli kalemlere sütunlarını açabilmiş, artık o yaşamaz hükmünden kendisini kurtarmış, hele seçim

Dr. Adem DEMİRSOY
Selçuk Üniversitesi İletişim Fakültesi

email: ademirsoy61@gmail.com

Türkiye'de Yarın Gazetesi

gazetesi yaftasını boynundan atalı çok zaman olmuştur."

Ziya Tanrıkulu, Ölçü başlıklı köşesindeki "inat da bir muratmış"⁵ başlıklı yazısından ise, gazeteyi ulaştırmak istedikleri seviye konusunda şunları yazmıştı:

"1969 yılının 20 Ağustosunda ilk sayısını çıkarttığımız Türkiye'de Yarın'ın en az Konya'da ki refleksimizin seviyesine getirmeyi 'Murat' edinmiştik. Ancak bu muradımız aradan tam çileli bir beş yıl geçtikten sonra gerçekleşmiş oldu. Bunun için Allah'a sayısız şükürler olsun... Gazete çıkarmak şimdi ideal işi oldu. İnsan ne kadar idealist olursa olsun, iyi bir gazete için iyi tesisler gerekiyor. İptidai aletlerle, pırl pırl bir gazete çıkarmayı bırakın, çıkan gazeteyi okuyabilmek dahi bir mesele oluyor; öbür tarafa

gelmiş olduk.

Muradımız için tam bir yıl da Cezaevinde çile çektik. Sonra o çile bitti, bizi muradımıza götürecek inadımızla yine başa kaldık. Ama bu defa başka türlü bir inadımız oldu. İyi gazeteye çıkarıncaya kadar imzamızı kullanmayacaktık bu gazetede... Dedikimiz oldu başka bir deyimle muradımız gerçekleşti de şu satırların altına, imzamızı koymaya karar verdik... Gerçi bu arada başka şeyler oldu. Bizim inat tökezleyince, başkalarının inadına binip oyla revan olmak gerekti. O da ayrı bir konu. Daha sonra bu sütunlarda anlatacağız elbette sizlere.

Ama yukarıda da dedikimiz gibi muradımız iyi bir gazete çıkarıncaya kadar imza kullanmamaktı. Şimdi ise, refleksimizin teknik seviyesine hemen ulaşmış olmaktan sevinç duyuyoruz. Bunun için de artık

yedi renk ofsetler, sabırları değerlendiren istihbarat kadrosu, dünyanın öbür ucundan saniyede resim ve haber nakli gibi sayısız imkânlarla sahip bir basın, bu tarafa, Gütenberg'ten kalma el dizgisıyla çıkarılan bir gazete... Aradaki artık fark değil, birisi hiç, öbürüsü bir "Hep" olup çıkıyor. Ama insanın muradı, Latinceyle ideali olunca zaman birçok şey halledilebilir, insanın gönlünde yatan arslan, bir gün gelip kükreyle biliyor...

Bugün 20 Ağustos 1974... Aradan 5 yıl geçti... Ve bugün muradımızın ilk etabını kazanmış bulunuyoruz. İlk hedefimize geldik diyebiliriz. Yolda çekilen acılar, sıkıntılar hesaba katılmıyorsa şu anda geldiğimiz nokta, çıkış noktasından bir hayli uzak... Yorulduk, çok ke-reler kafamızda 'acaba başarılamayacak mıyız' gibi sorular düğümlendi. Çok defalar şu 'muradı' kovalamayı bırakıp, herkes gibi yaşamayı dahi düşünmüştük. Ama inadımız ille de 'muradımıza' ulaşmayı arzu ediyordu ki, bu arzuyla bugün, düşündüğümüz hedefe

Gazete her ne kadar Milli Nizam Partili bir ekip tarafından yayınlansa, milli manevi çizgiye bağlı bir çizgi izlesede, ölümüne kadar gazetenin genel yayın müdürü ve her şeyi olan Ziya Tanrıkulu'nun kendine has özgün fikirleri vardır. Milliyetçi Cephe kurulması fikrinin tartışıldığı günlerde yazdığı yazı 'onun bu yönünü ortaya koyar niteliktedir:

"... Bir memleketinde bir takım siyasi görüş ayrılıklarının olması normaldir. Bu siyasi ayrılıkların kökünde ise, mutlak milleti, memleketi daha ileriye götürmek gibi kutsal inançlar ve idealler yatar. Bir ülkenin güçlü, müreffeh kalabilmesi ise bizzat onun bölünmesini değil, bütünleşmesini gerektirir. Ama bu gün bu memlekette ortaya atılan iki cephe iddia Türkiye'yi sadece ideolojiler bakımından değil, dağnyla, avayracak kadar tehlikeli görülmektedir.

Türkiye'de gerçekten gayri-milliler de vardır. Ama bunlar bizim milli cephe sözcülerinin ifadesi ile çoğunlukta değil, azınlıkladırlar. Bugün solculuğu tescil edilmiş bir CHP'de hatta ondan daha uça olan başka kuruluşlarda da milliyetçiler çoğunlukta: Bugün azıllı sol militanlara sorarsanız sağ-cılardan daha milliyetçi, onlardan daha memleket severlerdir. İçlerinde gayrisamimi olanlarda bulunabilir. Ama açıkça söyleyebiliriz ki, bu sol tandanslılar arasında bizim milliyetçi yaftalıardan daha vatansever; daha milli hedeflere yönelik kişiler ve kadrolar da bulunabilir. Bir siyasi parti veya bir doktriner kuruluşta birkaç sapığın alındaki lekeyi, o bütün kuruluşu maletmek insaf ölçüleri ile bağdaşabilir mi? HELE, POLİTİKA HAYATIMIZDA, KİMLERİN MİLLİYETÇİ, KİMLERİN MİLLİYETSİZ OLDUKLARINA TARTIŞMAK İÇİN OLDUKÇA MÜSAMAHAKAR OLMAK ŞARTTIR. BUGÜN, MİLLİYETSİZLER DİYE TARIF EDİLEN BİR CHP VARDIR KI, ADETA SİYASİ BİR MEKTEP GİBİ, İÇLERİNDE KOPKOYU MİLLİYETÇİLER DE OLDUĞU HALDE NİCE POLİTİKACIYA DİPLOMA VERMİŞTİR. DAHA DÜNE KADAR, KONYALI BİR PARLAMENTERİMİZ AP DIŞINDAKİ BÜTÜN SİYASİ PARTİLERİ MİLLİYETSİZ OLARAK İLAN ETMİŞ, AMA BUGÜN KENDİSİ DE O MİLLİ-

OLAN PARTİNİN KARŞINDA CEPHEYİ ALMAYI DA, YİNE BİR MİLLİYETÇİLİK GEREĞİ SAYMIŞTIR.

BEN BURADA, CHP'NİN MİLLİYETÇİ BİR DOKTRİNE SAHİP OLDUĞUNU, HELE, SOLCULARIN MİLLİ MAYA İLE HAMURLAŞTIKLARINI DA İDDİA EDECEK DEĞİLİM. ANCAK NE VAR KI, BİRBİRLERİYLE SIKI-FIKI OLMAMIŞ OLSA DA, AYNI RENGI, AYNI KOKUYU TAŞIYAN BAZI GÖRÜŞLER, BİRBİRLERİNDEN BÖYLESİNE keskin HATLARLA AYIRIP, TÜRKİYE'Yİ FIKIR DİLİMLERİNE BÖLMENİN MEMLEKET MENFAATLARI İLE ASLA BAĞDAŞMAYACAĞINA İNANDIĞIM İÇİN BUNLARI İNANDIĞIM İÇİN BUNLARI İNANDIĞIM İHTİYACINI DUYUYORUM. MİLLİYETÇİLİĞİ BİR SİYASİ PARTİNİN VEYA SİYASİ BİR GRUBUN TEKELINE TERK ETMENİN DE BUGÜNKÜ ORTAMDA, MEMLEKETİMİZ İÇİN ÇOK TEHLİKELİ SONUÇLAR YARATACAĞINA İNANIYORUM. SONRA, MİLLİYETÇİ CEPHE, BİR KADRO MESELESİDİR. MİLLİ DOKTRİNERLERE SAHİP ÇIKMAKLA MİLLİYETÇİ BİR CEPHENİN KURULAMAYACAĞI, KURULSA DA BUNUN GECEKONDUDAN ÖTEYE GİDEMEYECEĞİNİ SÖYLEMEYİ DE GEREKSİZ GÖRÜRÜM. VE İŞİN EN TEHLİKELİ YÖNÜ, ÜYESİ BULUNDUKLARI SİYASİ PARTİLER VEYA BAĞLI OLDUKLARI İDEOLOJİLER AÇISINDAN MİLLİYETSİZ DAMGASI YEMİŞ OLANLARIN, MEMLEKET VE MİLLİ DAVALARA KARŞI KÜSKÜNLEŞMELERİDİR. İNSAN PSİKOLOJİSİNE BIRAZ OLSUN VAKIF OLAN HER KESİN İTTİFAKLA YARACAĞI BİR SONUÇ BU KİŞİLERİN SAF DIŞI EDİLDİKLERİ TOPLULUKLARA KARŞI KIN VE NEFRETLE DOLU OLMALARI-DIR. BUGÜN, BİLMEYEREK VEYA EHVEN-İ ŞER SLOGANIYLA İSTEMEDİKLERİ KURULUŞLARDA, YER ALMIŞ OLANLARI, BU ŞEKİLDE KESKİN HATLARLA AYIRMANIN BİR FAYDASI OLDUĞUNU İDDİA ETMEK EN AZINDAN APTALLIK OLUR..."

BANA GÖRE, BUGÜN MİLLİYETÇİ CEPHEYİ TEŞKİL EDEN SİYASİ PARTİLERİMİZ, YAKIN BİR ZAMANDA AZINLIKTA KALMAK ZORUNDA BIRAKILACAK VE BUNUN SONUCU, MİLLİ İLAN HER ŞEY DEJENERE EDİLMİŞ OLA ÇAKTIR. HATTA ŞU ANDAN İTİBAREN TÜRKİYE'DE MİLLİYETÇİLİK AZINLIĞIN GÖRÜŞÜ OLARAK, ÇAĞDIŞI İLAN EDİLİRSE ŞAŞMAMAK LAZİM. KAMUOYU, BU OLUP BİTENLERİ DİKKATLE İZLİYORDUR. Vatandaşta, MEMLEKETTE ÇOĞUNLUĞUN, HELE PARLAMENTO DA ÇOĞUNLUĞUN GAYRİ-MİLLİLERİN ELİNE GEÇTİĞİ İNTİHAR UYANDIRILIRSA BELKİ DE KURTULUŞU O TARAFTA BULACAK VE BÖYLECE yıllar boyu ümit BAĞLADIĞIMIZ KUTSAL BİR İDEALIN YIKILMASINA SAHİT OLACAĞIZ."

Aynı Tanrıkulu, bir başka yazısında⁷ ise MSP ile olan fikri ilişkisi hakkında şunları yazmıştı:

"... MSP'nin kulu değil, MSP fikrinin kölesiyiz. Ona hizmet etmekle 1400 yıllık İslam'a, en azından 4000 yıllık Türk- lüğe hizmet etmiş olacağız, miza inanıyoruz. Dileriz ki, bunca büyük işler çok küçük hesaplar için karalanmasın, toz olmasın, düşmanın ağzında balgam olmasın.

MSP'ye sahip çıkmak, MSP fikrinin zaferini gölgelemek için daha dikkatli, daha akıllı, daha basiretli olmak zorunluluğuna, MSP'lilerinde bizim gibi düşündüklerine inanıyoruz."

Tanrıkulu'nun ölümünden sonra gazetenin sahipliğini üstlenen Ali Güneri'nin dönemindeki yayın çizgisi ise 12. yıl sayısında yer alan yazıda özetlenmiştir:

"... 12 yıl önce, ülkenin içinde bulunduğu durum karşısında ülke birliğini ve beraberliğini tesis etmek, barış ve kardeşliği sağlamak için fedakar arkadaşlarımız tarafından kurulan Türkiye'de Yarın, geçen yıllarda fikirde daha da billurlaşarak, sağ-sol ayrımı yerine Hak-Batıl ayrımında yerini almış, Hak için yayını sürdürmeye başlamış ve aynı şekilde devam ettirmektedir..."⁸

14 Mart 1991 tarihinde yayınlanan 6587. sayısıyla yayın hayatına, başka bir isimle Merhaba adıyla devam etmek üzere son vermiştir.

KAYNAKÇA
Arabacı, Caner- Demirsoy, Adem (2008), Konya Basın Tarihi, Palet yayınları, Konya
Türkiye'de Yarın gazetesi.

(1) Ziya Tanrıkulu, 1934'de doğdu. 4 Ağustos 1978'de genç yaşta vefat etti. Hacı Fettah Mezarlığı'nda toprağa verildi.
(2) Caner Arabacı- Adem Demirsoy (2008), Konya Basın Tarihi, Palet Yayınları, Konya, sayfa: 313
(3) Başyazı, Yarından okurlara, Türkiye'de Yarın, 20 Ağustos 1969, sayfa: 1, Konya

(4) Ziya Tanrıkulu, 5. yıla girerken, Türkiye'de Yarın, 20 Ağustos 1973, sayfa: 1-5, Konya

(5) Ziya Tanrıkulu, Inat da bir muratmış, Ölçü, Türkiye'de Yarın, 20 Ağustos 1974, sayfa: 2, Konya

(6) Ziya Tanrıkulu, Tehlikeli bir bölünüş daha, Ölçü, Türkiye'de Yarın, 18 Aralık 1974, sayfa: 2, Konya

(7) Ziya Tanrıkulu, MSP'nin fikri, Türkiye'de Yarın, 22 Aralık 1976, sayfa: 1, Konya
(8) Başyazı, Nice Yıllara, Türkiye'de Yarın, 20 Ağustos 1980, sayfa: 1, Konya